תלה"מ 18894-10-26 ק' נ' מ'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט רן ארנון

תובעת/מבקשת **ש' מ' ת"ז XXXX**
באמצעות ב"כ עו"ד יריב ואקנין

נגד

נתבע/משיב **א' מ' ת"ז XXXX**
באמצעות ב"כ עו"ד אבי וונונו

החלטה

עוד החלטה שגויה למזונות ילדים של כבוד השופט ארנון. הסברנו בהרחבה את הטעויות.

עורכי הדין אשר מגיעים לדיון על מזונות ילדים חייבים להכיר פסיקות קודמות של השופט. להכיר את דרך עבודתו. את השגיאות שלו, בטח אם הן חוזרות על עצמן! בחיפוש באתר העמותה ניתן כמובן לבצע חיפוש לפי שם השופט.

נייר עמדה: חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה נובמבר 2026.

1. לפניי בקשה לפסיקת מזונות זמניים עבור הקטינות: ר' א' (ילידת 03.2013), ד' (ילידת 06.2014) וי' ר' (ילידת 08.2022) **שתי ילדות מעל גיל קו הצדק וילדה אחת מתחת. זה כמובן חשוב להמשך.** אשר הוגשה במסגרת תביעה למזונותיהן על ידי אמם – המבקשת.

2. ההליכים בין הצדדים החלו עם פתיחת הליך י"ס ביום 21.07.2026, במסגרת הליך יישוב הסכסוך הוגשה בקשה לסעד זמני – שמירת מצב קיים בקשר למספר נכסי נדל"ן הרשומים על שם המשיב וכן על העסק של המשיב, מגרש מכוניות, וחשבונות בנק. צו ניתן עוד ביום 30.8.26 ביחס לחלק מנכסי הנדל"ן הרשומים על שם המשיב בלבד או על שם המשיב עם המבקשת. בניגוד לנטען בתגובה ביחס לנכסים הרשומים על שם צדדים שלישיים בשותפות עם המשיב לא הוטל עיקול.

3. מטענות הצדדים עולה כי האב עזב את הבית ביום 21.7.26, והצדדים חלוקים באשר לנסיבות העזיבה. האם טוענת כי החיים בבית הפכו לבלתי נסבלים כתוצאה מאלימות מילולית קשה של המשיב שחרגה לעיתים גם לשבירת חפצים (שבירת מראה בבית לעיני הקטינות).

האב, לעומת זאת, מכחיש כל טענת אלימות שנטענה כנגדו וטען כי יצא מהבית על מנת להימנע מעימותים עם המבקשת. אציין כי נסיבות הפרידה של הצדדים אין בהן, לכשעצמן, השפעה על החיוב במזונות ועל חלוקת הנטל בין הצדדים ביחס לצרכי הקטינות. **אכן.**

השתכרות האם:

4. האישה הצהירה בכתבי הטענות מטעמה כי היא עובדת ב"XXXX" ומשתכרת כ-7,500 ₪ נטו בחודש. מנגד, המשיב הציג נתונים מפורטים מתוך תלושי השכר שלה לשנת 2026 (עבור החודשים ינואר עד יולי), לפיהם ממוצע השכר שלה עומד על סך של 10,169 ₪ נטו בחודש (ו-12,288 ₪ ברוטו). לפי תלושי השכר לשנת 2026, המשכורת החודשית של האישה נטו השתנתה ועמדה על סך של 8,442 ₪ בינואר, סך של 12,786 ₪ בפברואר (הכולל 4,640 ₪ עבור ביטוחי רכב), סך של 8,254 ₪ במרץ, סך של 8,882 ₪ באפריל, סך של 8,663 ₪ במאי, סך של 12,988 ₪ ביוני (הכולל דמי הבראה בסך 6,139 ₪), וסך של 11,167 ₪ ביולי. על פי תלושי השכר לשנת 2025 שהוגשו, הכנסותיה של האישה נטו היו נמוכות יותר ועמדו על סך של 7,238 ₪ נטו לחודש בין ינואר למרץ 2025 (הכולל שכר יסוד של 2,988 ₪ ותוספת חרבות ברזל בסך 5,106 ₪), והגיעו בחודשים מסוימים לסכומים גבוהים יותר כמו 11,476 ₪ ביוני 2025 ו-10,709 ₪ ביולי 2025.

5. סיכום ממוצע התלושים מעלה כי טענת האישה אודות שכר בסך 7,500 ₪ לחודש מהווה הערכת חסר ביחס להשתכרותה בפועל. תלושי השכר הבסיסיים עומדים על כ – 8,800 בממוצע, אך בהינתן תשלומי דמי בריאות ותוספות עבור אחזקת רכב, הרי שהשכר הממוצע נטו לחודש בראיה שנתית מגיע לסך 10,000 ₪. בנוסף האם מקבלת את קצבת הילדים עבור הקטינות בסך 461 ₪. **כבודו זוכר את קצבת שלושת הילדות. קצבת 3 ילדים זה 611 ₪. פחות 50 לכל ילד לתוכנית חסכון לכל ילד זה 461. יפה.**

6. המשיב ציין כי בנוסף לשכרה משלשלת המבקשת לכיסה תשלומי שכר דירה בסך 3,900 ₪ לחודש מדירה השייכת לצדדים בחלקים שווים. הדירה מושכרת לצד שלישי. פועל יוצא מכך הוא כי הכנסתה של המבקשת כולל שכר הדירה עומדת על 13,900 ₪ לחודש במונחי נטו. **וכבר כאן כבודו שוכח להוסיף את קצבת הילדות לשכר האם...**

השתכרות האב:

7. האיש הינו שותף בשיעור של 50% בעסק "XXX" (עוסק מורשה XXXX) יחד עם אחיו ח' מ'. על פי דו"ח רווח והפסד של העסק לשנת 2025, הרווח הנקי של העסק עמד על 285,624 ₪, כאשר חלקו של האיש (50%) היה 142,812 ₪, המשתקף בממוצע חודשי של כ-11,901 ₪

נטו (אם כי האיש טען בכתבי טענותיו כי הכנסתו בשנת 2025 נאמדת בכ-14,000 ₪ נטו בחודש). על פי דו"ח רווח והפסד של העסק לתקופה שמיום 01/01/2026 ועד ליום 31/08/2026 (8 חודשים), הרווח הנקי של העסק עמד על 175,632 ₪, וחלקו של המשיב (50%) עמד על 87,816 ₪, המשתקף בממוצע חודשי של כ-10,977 ₪ נטו. בכתבי הטענות מטעמו, הצהיר המשיב כי הכנסתו בשנת 2026 (עד לחודש אוגוסט) עמדה על סך של 10,875 ₪ נטו בחודש. האיש מדגיש כי מהכנסותיו יש לנכות החזרי הלוואות קבועים של העסק (כמו החזר חודשי לבנק הפועלים בסך של 6,636 ₪ המהווה את חלקו בהלוואה של 13,272 ₪), כך שנותרת לו הכנסה פנויה בסך של 4,965 ₪ בחודש בלבד. האישה לא נקבה בסכום מדויק לגבי הכנסות האיש, אך טענה בכתב התביעה כי הכנסתו משתנה ועולה לאין שיעור מהכנסתה וכי יכולתו הכלכלית איתנה ומשמעותית.

8. ביחס לנכסי הנדל"ן מציין המשיב את העובדות הבאות: בגין הדירה בXXXX מתקבל שכר דירה בסך 3,900 ₪ המשולם במלואו למבקשת. ישנו שטח בXXXX שאינו מניב כספים. דירה בXXXX בשותפות עם אחיו עומדת לפני מכירה ויחידה בXXX שלטענת האישה גודלה 19.1 מ"ר והיא למעשה מחסן שיש עליו צו הריסה ואף הוא אינו מניב דבר.

9. המשיב ציין כי המבקשת מתנערת מחובות משותפים והוא נדרש לשאת לבדו בהלוואה בחשבון המשותף בסך 2,399 ש"ח, זאת בנוסף להלוואה בחשבון העסקי כאמור לעיל. האיש ציין כי בשל מצבו הכלכלי, שתואר על ידי המבקשת כמצב כלכלי מצוין והמשיב תואר על ידה כבעל יכולת כלכלית מוכחת ובעל עסק משגשג, הוא נאלץ לחזור להתגורר אצל הוריו ואין ידו משגת לשכור לעצמו דירה. עוד צוין על ידו כי העסק הממוקם בXXX חווה ירידה חדה במכירות והשותפים שוקלים להעתיק את מיקומו לXXXX.

10. אני סבור, בזהירות המתבקשת, כי הערכת יכולותיו הכלכליות של המשיב גבוהה משמעותית שמתואר על ידו. למשיב נכסי נדל"ן משמעותיים, שגם אם אינם מניבים בעת הזאת בוודאי שיוכלו לשמש כמנוף כלכלי לצורך ייצור הכנסה. המשיב עצמו ציין כי הדירה בXXX עומדת לפני מכירה כך שצפויה למשיב הכנסה מאפיק זה. בנוסף מגרש בXXXX הוא נכס בעל שווי משמעותי, אף כי לא הובהר האם מדובר בשטח חקלאי או המיועד לבניה.

11. נוכח האמור אני מעריך את הכנסות המשיב, או למצער, פוטנציאל ההכנסה שלו על סך 15,000 ₪ במונחי נטו.

יחס הכנסות הצדדים, אם כן, עומד על 60% לאיש אל מול 40% האישה. **החישוב של כבודו הוא לפי 15,000 לאב ו 10,000 לאם. אך זה שגוי כמובן.** הכנסות משכר

הדירה המתקבלות אצל האישה יילקחו בחשבון במסגרת החיוב במדור ואחזקתו. **זה שגוי ומנוגד לבע"מ 919/15 אשר קבע שאת הכנסתו של כל הורה יש לחשב מכל המקורות. כבודו, ללא כל סיבה או הנמקה, קובע שהכסף (3,900 ₪) אשר מתקבל לחשבון האם מהשכרת הדירה המשותפת יבוא לידי ביטוי רק בחישוב המדור. טעות זאת משפיעה כמובן על כל המשך פסק הדין, והרי יחס שכר ההורים הנכון הוא לא 60/40 אלא 15,000 לאב לעומת 14,361 לאם. שכר כמעט שווה.**

צרכי הקטינות:

12. האישה עותרת לחיוב המשיב במזונות חודשיים עבור שלוש הקטינות בסך של 11,890 ₪ (הכוללים כלכלה בסך 3,000 ₪, מוצרי היגיינה בסך 2,000 ₪, ביגוד והנעלה בסך 2,000 ₪, תרבות ופנאי בסך 1,500 ₪, טיפוח בסך 1,000 ₪, הוצאות רפואיות בסך 300 ₪, טלפון בסך 90 ₪, והוצאות רכב בסך 2,000 ₪). בנוסף, היא תובעת השתתפות במדור ובאחזקתו בסך של 3,810 ₪ (לפי חישוב של 4,700 ₪ שכר דירה, חשמל בסך 2,000 ₪, מים בסך 300 ₪, ארנונה בסך 350 ₪, והוט בסך 270 ₪).
מנגד, המשיב טוען כי דרישותיה של האישה מופרזות, חסרות אחיזה במציאות ומהוות ניסיון התעשרות בוטה, שכן כלל ההוצאות החודשיות של התא המשפחתי כולו (עבור 5 נפשות) עמדו על ממוצע של 9,717 ₪ בלבד. לטענתו, הממוצעים הריאליים של המשפחה לפי דפי האשראי הם: כלכלה בסך 2,460 ₪, פארם והיגיינה בסך 431 ₪, ביגוד בסך 1,175 ₪, תרבות ופנאי בסך 234 ₪, טיפוח בסך 129 ₪, והוצאות רכב (דלק וביטוחים) בסך של 977 ₪.

13. מבחינת גיבוי בראיות של הצרכים מתקבלת התמונה הבאה: שכר הדירה (4,700 ₪) נתמך בהסכמות בעל פה ומשולם דה-פקטו מכספי השכירות של הדירה המשותפת בXXXX (המושכרת לצד ג' ב-3,900 ₪). הוצאות הארנונה מגובות במסמכי העירייה (סך של 697.10 ₪ דו-חודשי, דהיינו כ-350 ₪ לחודש) והחשמל מגובה בקבלה של 2,483.02 ₪ עבור כארבעה חודשים (כ-440 ₪ לחודש בלבד, בניגוד ל-2,000 ₪ שנטענו). הוצאות כגון מים, גז ועד בית לא גובו בחשבוניות, ואילו הוצאות הטיפוח התבררו כהוצאות אישיות של האישה (כמו החלקת שיער ומנוי חדר כושר על שמה) ולא של הקטינות.

14. בחינה זהירה של צרכי הקטינות מעלה כי אין לייחס הוצאה העולה על סך 1,900 ₪ לכל קטינה כאשר סכום זה אינו כולל הוצאות מדור ואחזקתו. **זה כמובן שגוי גם כן. ילדה**

אחת מתחת לגיל 6. לגביה יש חובה לקבוע את הצרכים ההכרחיים. לגבי שתי הילדות מעל גיל 6 אנחנו מדברים כבר על צרכים מלאים. לאור זאת שבהתאם לזמני השהות הילדות מרבית הזמן (80%) עם האם, 1,900 ₪ זה בסדר גמור. ונראה שהיה ראוי/אפשרי להשתמש גם בהלכת ורד.

הדין החל:

15. בנסיבות מקרה זה, אין חולק כי על האב חל הדין העברי בשל השתייכותו לדת היהודית, ומשכך, ובשים לב להוראות החוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, הרי שיש לפנות להוראות הדין העברי בהקשר זה.

16. בדין העברי ישנם מספר מעגלי חבות במזונות: מעגל מזונות החובה ומעגל מזונות צדקה. עד לגיל שש שנים, חב האב חבות מוחלטת במזונות ילדיו הקטינים. הפסיקה אימצה את הגישה ההלכתית לפיה אב יהודי חב לבדו במזונות ההכרחיים של ילדיו הקטינים עד הגיעם לגיל 6, וחיוב זה הוא חיוב אבסולוטי, בעוד שהאם פטורה ממזונות אלה, ללא קשר למצבה הכלכלי. עוד יודגש כי נוכח גילם של הקטינים, הלכת בע"מ 919/15 לא שינתה דבר, שכן היא חלה על קטינים מעל גיל שש. **אכן. עד גיל 6 דבר לא השתנה ולכן יש לקבוע צרכים הכרחיים על האב ולחשב מהו הסכום שיש להפחית מסכום הצרכים ההכרחיים בגין זמני השהות, כלומר הזמן בו הילדות שוהות עם האב שאז הוא משלם עבורם מזונות באופן ישיר. לאחר גיל 6 מדובר כבר על צרכים מלאים ואז החישוב הוא דו שלבי, לפי יחס שכר ההורים וחלוקת זמני השהות. בהמשך נראה שכבודו, למרות שהילדה הקטנה כאן מתחת לגיל 6, לא מתייחס לכך. וזה שגוי כמובן.**

17. בענייננו, ועל פי כתבי הטענות, מדובר בבני זוג בעלי הכנסות ממוצעות ומעלה (אם ניקח בחשבון גם צבירת נכסים), יחד עם זאת במהלך חייהם המשותפים צברו הצדדים גם חובות ונדמה כי התנהלותם הכלכלית מעידה על רמת חיים שלא תמיד תואמת את רמת ההכנסות. כך למשל נטילת הלוואה של עשרות אלפי שקלים לצורך חופשה משפחתית בתאילנד אינה מעידה בהכרח על רמת חיים גבוהה אלא על רמת חיים לא מותאמת לרמת ההכנסות.

18. טענת האם כי בעבר העמיד המשיב מסגרת אשראי בסך 9,000 ₪ לכל אחת מהקטינות לא הוכחה וגם לא הובהרה עד תום, האם קטינות בנות 12 ו – 13 אוחזות בכרטיס אשראי ומנהלות בעצמן סכומים של אלפי שקלים בחודש? טענה זו יש לברר ולא ניתן לקבלה רק

משום שהמבקשת טענה זאת. גם הטענה בדבר החלפת רכב יוקרה והחלפתו ברכב שהתקלות בו מרובות היא טענה שלא ניתן להידרש לה במסגרת החלטה זו והיא תתברר במסגרת ההליך הרכושי התלוי ועומד בין הצדדים.

זמני שהות:

19. הצדדים חלוקים באופן קוטבי ביחס לזמני השהות. בעוד לטענת האם האב כמעט ואינו מתראה עם הקטינות והוא בחר להתגורר בחדר יחיד אצל הוריו שאינו מאפשר אירוח של הקטינות, האב טוען כי עד לחודש ספטמבר היה מקבל אליו את הקטינות פעמיים באמצע השבוע כולל לינה ובכל סוף שבוע שני. האב טוען כי עם התחלת ההליכים המשפטיים האם החלה לצמצם את הזמנים שלו עם הקטינות בניגוד לטובתן ובניגוד לרצונן והיא קבעה כי היא אינה מאשרת לינה של הקטינות אצל האב. המשיב עותר להשיב את זמני השהות לאלה שהיו עד לחודש 9/26, היינו, זמני שהות מורחבים הכוללים פעמיים לינה באמצע השבוע וכן כל סוף שבוע שני.

20. אציין כי חרף טענות הצדדים בעניין זמני השהות איש מהם לא הגיש תביעה לקביעת זמני שהות. האב טען בכתבי הטענות כי הוא מתעתד להגיש תביעה כזו. בעת הזאת זמני השהות מצומצמים אך ההנחה היא שאלה יורחבו בהמשך. החלטה זו לוקחת בחשבון כי בשלב זה האם היא זו שנושאת בעיקר הנטל בגידול הקטינות מבחינת זמני שהות. ההנחה ביחס לזמני שהות בעת הזאת היא כי הקטינות נמצאות אצל האם 80% מזמנן ואצל האב 20% (לינה אצל האב סופי שבוע בלבד אחת לשבועיים).

חישוב דמי המזונות:

ביחס להוצאות שאינן תלויות שהות המוערכות בסך 600 ₪ לכל קטינה יישא האב בסך של 600 ₪ בגין הקטינה מתחת לגיל 6 שנים ובסך 360 ₪ בגין כל קטינה שמעל גיל 6 שנים. ביחס להוצאות תלויות שהות המוערכות בסך 1,300 ₪ בגין כל קטינה (ללא הוצאות מדור ואחזקתו) ובהנחה כי בעת הזאת הקטינות שוהות 80% מהזמן אצל האם הרי שעל האב לשלם 3,120 ₪. בגין הקטינה ר' ישולם הסכום במלואו, היינו, 1,040 ₪ ובגין ד' וא' סך של 624 ₪ עבור כל קטינה בהתאם ליחס ההכנסות.

<u>נסביר בהרחבה</u>:

1. כבודו קבע את צרכי כל ילדה על 1,900 ₪. כאמור, עבור הילדה מתחת לגיל 6 זה שגוי, והיה צריך לקבוע סכום של צרכים הכרחיים. מתחת לגיל 6 אין צרכים תלויי שהות ושאינם תלויי שהות. מתחת לגיל 6 דבר לא השתנה בדיוק כפי שכתב כבודו לעיל. נניח סכום של 1,600 ₪ עבור צרכים הכרחיים.

ואז, ראוי ונכון היה להפחית מסכום זה את החלק שהאב משלם ישירות בימים אצלו. ה 20%. אם כך, האב צריך לשלם עבור הילדה הקטנה עד גיל 6 סכום של 1,600*0.8=1,280. זה רק החלק של המזונות כמובן.

2. מתוך ה 1,900 ₪ (צרכים מלאים) קבע כבודו ש 600 ₪ הם עבור צרכים שאינם תלויי שהות. יפה. בהחלט סכום ראוי ומתאים לצרכים אלו בעיקר אם הוא כולל את נושא הביגוד (שלא רשום לנו). כמובן שעבור הילדה מתחת לגיל 6 זה לא רלוונטי כרגע (רלוונטי רק כאשר היא תגיע לגיל 6).

לגבי הסכום 360 ₪ לצרכים הלא תלויי שהות עבור כל ילדה מעל גיל 6, החישוב נכון. מחושב לפי יחס שכר ההורים (<u>השגוי כאמור</u>!). 600*0.6=360 ₪. אך חשוב לציין שבחישוב זה <u>ישנה הנחה</u> שאת כל התשלומים האלו, ה 600 ₪, משלמת רק האם. במידה והאב היה משלם חלק, נניח את התשלום החודשי עבור הניידים, היה צריך קודם להפחית סכום זה מ ה 600 ש"ח, ורק אז לבצע את החישוב.

3. בחישוב של ה 1,300 ₪ (צרכים תלויי שהות) עבור שתי הילדות מעל גיל 6 <u>יש לכבודו טעות מתמטית בסיסית שחוזרת על עצמה</u>.

הסברנו כבר בעבר שאין שום משמעות מתמטית לחישוב זה בו מחשבים את החלק השני <u>מתוך</u> החלק הראשון! יש לחשב בנפרד, מתוך הסכום של 1,300 ₪, כמה על האב להשלים לאם לאור הפער בשכר, ואז לחשב <u>מאותו סכום</u> (ה 1,300) כמה על האב להשלים בגין חלוקת זמני השהות, ואז ההפרש בין סכומים אלו הוא הסכום הנכון שעל האב להשלים לאם. <u>ראו נייר עמדה מפורט לטעות מתמטית זו.</u>

רק לאחרונה פרסמנו פסק דין שגוי נוסף של כבודו עם אותה טעות מתמטית. <u>תלה"מ 7383-05-23.</u>

ביחס למדור ואחזקתו, נוכח העובדה כי האם מקבלת את מלוא שכר הדירה הרי שהוצאת המדור עומדת על 800 ₪ בלבד ועוד 1,000 ₪ בגין הוצאות שוטפות. מסכום זה יש להפחית את זמן הקטינות אצל האב כך שהוצאות אחזקת המדור עומדת על 800 ₪. מאחר ועל האב להשתתף במחצית המדור וכיום אין לאב עצמו הוצאות מדור התוצאה כי האב יישא בהוצאות מדור ואחזקתו בגין 3 הקטינות בסך 800 ₪, כאשר סכום זה מבוסס על כך כי האם תמשיך לקבל את דמי השכירות מדירת הצדדים המושכרת במלואם.

עמדת כבודו לא ברורה לנו. כאמור, את הסכום 3,900 ₪ שמתקבל במלואו לחשבון האם, כבודו היה צריך להוסיף לשכרה של האם כפי שנקבע בבע"מ 919/15. בדיוק כמו את קצבת הילדים (שגם שכח). <u>הכנסה מכל מקור</u>.

ואז, עבור הילדות מעל גיל 6, לבצע חישוב דו שלבי בדיוק כפי שהסברנו לנושא המזונות. מתוך אותו סכום של עלות מדור הילדים! מהו אותו הסכום? אם שכר הדירה של האם הוא אכן 4,700 ₪, אז 50% (שלושה ילדים) זה 2,350 ₪. ועכשיו יש לבצע חישוב בנפרד לילדה מתחת לגיל 6 ולשתי הילדות מעל גיל 6.

מן הכלל אל הפרט:

21. אציין כי הן הבקשה למזונות זמניים והן התגובה לה היו מפורטות באופן חריג ביחס לבקשות מסוג זה. החלטה למזונות זמניים, כשמה כן היא, החלטה זמנית הנשענת, על פי רוב, על הבקשה והתגובה בלבד, זאת לפחות עד לקיום דיון במעמד הצדדים.

לאחר בחינת חומר הראיות המפורט למדי שהוצג על ידי הצדדים, תוך התחשבות בגיל הקטינות ובצורכיהן הבסיסיים, ונוכח ההלכה לפיה, אף בפסיקת מזונות זמניים, אין לפסוק מתחת לסכום המינימלי שנקבע כצרכים הכרחיים על פי הידיעה השיפוטית שאינה צריכה הוכחה, כאשר לסכום זה יש להוסיף מדור ואחזקת מדור הנני קובע כי האב יישא בתשלום מזונותיהן הזמניים של הקטינות כדלהלן:

22. המשיב ישלם למבקשת, בגין מזונות הקטינות, סך של 4,400 ₪ מדי חודש (בחלוקה פנימית: 1,250 ₪ עבור א', 1,250 ₪ עבור ד', 1,900 ₪ עבור ר'). בנוסף, כאמור תקבל האם את מלוא דמי השכירות המתקבלים מהשכרת דירת המגורים הנמצאת בבעלות הצדדים. **כאמור, כמעט הכל כאן שגוי לחלוטין.**

23. סך הכל דמי המזונות הזמניים יעמדו על 4,400 ₪ כולל מדור ואחזקתו (להלן: "דמי המזונות הזמניים").

24. דמי המזונות הזמניים ישולמו לאם החל מיום 10.11.2026, ובכל 10 בחודש עבור אותו החודש, וזאת ישירות לחשבון הבנק של המבקשת. דפי הבנק המעידים על ביצוע התשלום יהוו ראיה חותכת ומכרעת לביצוע תשלום המזונות בפועל.

א. דמי המזונות הנקובים לעיל יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם ב-15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהיה המדד שפורסם ביום 15.10.2026 (להלן: "מדד הבסיס").

ב. דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים במדד הבסיס הנ"ל אחת ל-6 חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים), כאשר ההתאמה הראשונה למדד תבוצע בחודש 05/2027.

ג. ככל ולא יהיה שינוי בדמי המזונות הנ"ל הם ישולמו לידי האם עד שימלאו לקטינות שמונה-עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיהן התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל.

כולי תקווה שהחישובים והסכומים יתוקנו.

ד. ממועד סיום לימודיהן התיכוניים ו/או הגעתן לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים), ועד לסיום שירותן הצבאי הסדיר בחובה או השירות הלאומי, ישלם האב לידי האם תשלום מזונות חודשי בשיעור שליש מדמי המזונות האמורים לעיל (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).

ה. דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי המבקשת בנוסף לקצבת הילדים המשולמת לה על ידי המל"ל ו/או בנוסף לכל קצבה, גמלה או הטבה להן היא זכאית, ככל שהיא זכאית על פי כל דין.

ו. בנוסף לדמי המזונות יישאו שני הצדדים בהתאם ליחס ההכנסות ביניהם, היינו 60% האב ו-40% האם **כאמור, היחס הנכון הוא שווה. ולכן חצי חצי. נציין שגם אם היחס 60/40 היה נכון, הרי שמבחינה כלכלית את יחס ההוצאות המשתנות (בריאות וחינוך) יש לחשב מחדש לאחר תשלום המזונות!** בהוצאות הבריאות והחינוך של הקטינות הכוללות את ההוצאות הבאות, והכול לפי הוראות אלה:

את החלק הזה מאוד אהבתי. הסבר מורחב שכזה להורים מונע ויכוחים ומריבות מיותרות. כך ראוי וחשוב שירשם בכל פסק דין.

ז. הוצאות ריפוי חריגות, אשר אינן ממומנות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, אורתודונטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק ותרופות שאינן בסל הבריאות.

ח. הוצאות חינוך, הכוללות השתתפות בתשלומי מעון/צהרון, שכ"ל בבית הספר, טיולים וכל פעילות בית ספרית לרבות תשלומי רשות לבית הספר, עלות קייטנת קיץ לפי תעריף של קייטנה עירונית בלבד, עד חוג אחד לשנה (בהתאם לרצון הילדות ובכפוף לכך שעלות החוג לא תעלה על 300 ₪ בחודש), שיעורי עזר (ככל שיידרשו לקטינות, בהמלצת גורם מקצועי ו/או מחנך כיתה).

ט. השתתפות בהוצאות החינוך תיעשה רק לאחר שימוש במענק הלימודים השנתי שיינתן לאם ואשר ישמש ככיסוי הוצאות החינוך עבור הקטינות.

י. הנני קובע כי כל דרישה לטיפול ו/או להשתתפות של האב במימון או בתשלום הוצאות כאמור (חינוכיות ורפואיות) תיעשה אך ורק לאחר שהתובעת תמצה את כל ההליכים מול כל הגורמים האחראים על מימון, סבסוד, השתתפות ו/או מתן הנחות והטבות. תנאי זה מהווה תנאי סף לחיוב האב בתשלום חלקו בהוצאות החריגות, והאב רשאי לדרוש אישור על כך – ככל שניתן להשיג אישור כאמור.

יא. תשלום חלקו של האב בהוצאות בריאות וחינוך ייעשה במישרין לידי האם בכפוף לקבלת חשבוניות או הצעות מחיר בכתב. הסדר זה לא יחול על הוצאות בריאות הנעשות בשל מקרה חירום; יחד עם זאת, מובהר כי אם האב לא ישלם במישרין את חלקו בהוצאות אלה, תהא רשאית האם לשלם את מלוא ההוצאה בעצמה ולגבות את חלקו של האב במסגרת הליכי הוצאה לפועל, כאשר החיוב בגין חלקו בהוצאות החריגות הוא חלק אינטגרלי מדמי המזונות.

יב. הנני מחייב את הצדדים להתייעץ זה עם זו ועם גורמים מקצועיים מוסמכים בטרם הוצאת הוצאה כאמור העולה על 200 ₪. הוצאות חריגות מתחת לסכום זה אינן חייבות בהתייעצות ו/או בהסכמת הצד שכנגד, אך חייבות ביידוע מבעוד מועד.

יג. לעניין ההוצאות החריגות: כל הודעה ו/או מידע, לרבות מסמכים, יועברו באחד מאופני התקשורת הבאים (להלן: "תקשורת מתועדת"): תקשורת סלולרית (כגון WhatsApp), דוא"ל או דואר רשום. במקרה זה, ההורה השולח אינו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל בפועל לידיו את ההודעה, אלא די בכך ששלח לו אותה באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את המידע או את המסמכים.

יד. לפני הוצאת כל הוצאה חריגה כאמור לעיל, שאינה הוצאת חירום, תשלח התובעת באמצעות תקשורת מתועדת הודעה ובה פירוט ההוצאה, המועד בו יש לשלמה וחיוניותה. ככל שהאב לא יחלוק בכתב תוך 7 ימים מיום קבלת ההודעה מטעם האם על חיוניות ההוצאה או שיעורה, כי אז הצעת המחיר מטעם האם תחייב את שני הצדדים. ככל שהאב חולק על חיוניות ההוצאה, יכריע הגורם הרלוונטי (בהוצאות חינוך – המחנכת, ובהוצאות בריאות – רופא המשפחה או רופא השיניים של הקטינות).

טו. תשלום מזונות העבר: הליך הי"ס נפתח ביום 21.07.2026, ועל כן האב ישלם את חוב מזונות העבר בגין חודשים 08/2026 ו-10/2026 (שלושה חודשים) בשישה תשלומים רצופים ושווים. התשלום הראשון ישולם יחד עם מזונות חודש 11/2026.

תיק חיצוני:

25. הצדדים יוכלו לטעון לעניין המזונות הזמניים בדיון הקבוע להם.

ההחלטה ניתנת לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ז, 07 נובמבר 2026, בהעדר הצדדים.

רן ארנון, שופט

העתק הלכה